

POLTAVA UNIVERSITY OF
ECONOMICS AND TRADE

НАУКА І МОЛОДЬ У ХХІ СТОРІЧЧІ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

Всеукраїнської молодіжної науково-практичної
інтернет-конференції

(м. Полтава, 30 листопада 2022 року)

Полтава
2022

**Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ» (ПУЕТ)**

НАУКА І МОЛОДЬ У ХХІ СТОРІЧЧІ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**Всеукраїнської молодіжної науково-практичної
інтернет-конференції**

(м. Полтава, 30 листопада 2022 року)

**Полтава
ПУЕТ
2022**

УДК 001:378-053.6(082)
НЗ4

Друкується відповідно до Наказів по університету № 172-Н від 05 вересня 2022 р. та № 238-Н від 30 листопада 2022 року.

Організаційний комітет конференції

Н. С. Педченко, голова організаційного комітету, д. е. н., професор, перший проректор ПУЕТ;
С. В. Гаркуша, д. т. н., професор, в. о. директора Навчально-наукового інституту міжнародної освіти ПУЕТ;

А. С. Ткаченко, к. т. н., доцент, директор Навчально-наукового інституту денної освіти ПУЕТ;
В. Л. Шимановська, директор Навчально-наукового інституту заочно-дистанційного навчання ПУЕТ;

Т. П. Гудзь, д. е. н., професор, завідувач відділу аспірантури та докторантури ПУЕТ;

Н. І. Манжура, завідувач науково-організаційного відділу ПУЕТ.

Редакційна колегія

Головний редактор – **О. О. Нестуля**, д. і. н., професор, ректор ПУЕТ.

Заступник головного редактора – **Н. С. Педченко**, д. е. н., професор, перший проректор ПУЕТ.

Відповідальний секретар – **Н. І. Манжура**, завідувач науково-організаційного відділу ПУЕТ.

Відповідальні редактори

С. В. Гаркуша, д. т. н., професор, в. о. директора Навчально-наукового інституту міжнародної освіти ПУЕТ;

А. С. Ткаченко, к. т. н., доцент, директор Навчально-наукового інституту денної освіти ПУЕТ;

В. Л. Шимановська, директор Навчально-наукового інституту заочно-дистанційного навчання ПУЕТ;

Т. П. Гудзь, д. е. н., професор, завідувач відділу аспірантури та докторантури ПУЕТ;

Л. М. Діденко, в. о. директора Центру інформаційного забезпечення освітнього процесу ПУЕТ.

Наука і молодь у ХХІ сторіччі: збірник тез доповідей
НЗ4 Всеукраїнської молодіжної науково-практичної інтернет-конференції (м. Полтава, 30 листопада 2022 року). – Полтава : ПУЕТ, 2022. – 167 с. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM). – Текст укр. мовою.

ISBN 978-966-184-437-6

У збірнику представлено тези учасників Всеукраїнської молодіжної науково-практичної інтернет-конференції «Наука і молодь в ХХІ сторіччі» за тематичними напрямками: «Біотехнології та біоінженерія», «Економіка», «Маркетинг», «Інформатика та комп'ютерні науки», «Менеджмент і адміністрування», «Міжнародні економічні відносини», «Облік і аудит», «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність. Публічні закупівлі», «Право», «Публічне управління та адміністрування», «Товарознавство», «Туризм», «Філологія», «Фінанси, банківська справа та страхування», «Харчові технології та інженерія», «Готельно-ресторанна та курортна справа».

УДК 001:378-053.6(082)

*Матеріали друкуються в авторській редакції мовами оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідальні автори.
Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу ПУЕТ заборонено.*

ISBN 978-966-184-437-6

© Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі», 2022

3. План євроінтеграції: коли можливий вступ України до ЄС та як його досягти? URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2022/07/8/7142850/> (дата звернення: 01.11.2022).
4. Скільки буде коштувати повоєнне відновлення України: перші оцінки. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2022/10/28/infografika/ekonomika/skilky-bude-koshtuvaty-povoyenne-vidnovlennya-ukrayiny-pershi-ocinky> (дата звернення: 01.11.2022).
5. У Берліні стартувала конференція відновлення України URL: <https://poglyad.tv/u-berlini-startovala-konferenciya-vidnovlennya-ukrayini-article> (дата звернення: 01.11.2022).

СПЕЦІАЛЬНІ ЕКОНОМІЧНІ ЗОНИ КИТАЮ

О. І. Кошева, спеціальність Фінанси, банківська справа та страхування, група ФБСС Б-21

Л. С. Франко, ст. викладач кафедри міжнародної економіки та міжнародних економічних відносин

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

У багатьох країнах світу спеціальні економічні зони (СЕЗ) є найважливішим інструментом індустріального розвитку, який сприяє залученню прямих іноземних інвестицій, інтеграції локальних підприємств до глобальних ланцюгів створення вартості, зростанню експорту та підвищенню зайнятості. Окрім цього, СЕЗ обумовлюють появу та розвиток нових галузей промисловості, а також стимулюють науково-технологічний трансфер.

Вільна економічна зона – обмежена частина національно-державної території з особливим юридичним статусом, на якій діють особливі пільгові економічні умови для іноземних та національних підприємств (пільги митного, орендного, валютного, візового, трудового режиму). Китай не став винятком у використанні СЕЗ як інструменту регіонального та економічного розвитку. Спеціальні, вільні економічні зони (ВЕЗ) в КНР стали однією із ключових складових «китайського економічного дива». Саме завдяки успішній політиці залучення іноземного капіталу, КНР змогла досягти швидкого економічного зростання та якісної трансформації економіки в рамках спеціальних економічних зон.

У 1978 році, китайський уряд розпочав реформи та запровадив політику відкритості. Спираючись на позитивний досвід країн Азії Держрада прийняла рішення про створення чотирьох пілотних спеціальних економічних зон: Шеньчжень, Чжухай, Сямень, Гуандун [3]. Станом на 2021 рік у Китаї функціонувало 479 спеціальних економічних зон. Найпоширенішими є зони високих технологій та економічного розвитку (80 %), що пояснює довгострокову стратегічну мету Китаю щодо світового інноваційного лідерства. СЕЗ зосереджені вздовж узбережжя від північного сходу до півдня Китаю. 20 % вільних економічних зон Китаю посідають території, які спеціалізуються на біотехнологіях, ІКТ, текстильній промисловості, металургії та машинобудуванні. Крім того, існує 13 вільних митних зон, 14 національних зон транскордонного економічного співробітництва та Шанхайська зона вільної торгівлі. Кожен тип має певні переваги та преференції.

За період функціонування ВЕЗ Китаю щорічний приріст валового регіонального продукту (ВРП) становить 6–10 % (залежно від типу зони), а концентрація іноземних інвестицій становить понад 70 %. Окрім закордонних зон економічного та торговельного співробітництва, за межами Китаю діють 99 китайських індустріальних, інноваційних, наукових і дослідницьких парків, які також є СЕЗ, затвердженими Міністерством торгівлі та Державною радою Китайської Народної Республіки.

Розвиток індустріальних парків і технологічних зон Китаю спочатку визначається потребами виробництва, потім будівництвом житла та інших допоміжних комерційних і сервісних об'єктів, а потім остаточним формуванням культурного та екологічного ландшафту, повноцінним міським комплексом. Відкриття Китаєм закордонних зон економічного та торговельного співробітництва та індустріальних парків уздовж «Одного поясу, одного шляху» є однією з нових форм міжнародного співробітництва, що забезпечує ефективне міжурядове партнерство за принципом «win-win», а також сприяє взаємодії китайського бізнесу із компаніями інших країн [2].

До вільних економічних зон Китаю входять також «відкриті» портові міста, яких налічується 14. На відміну від БЕЗ першого типу, «відкриті» міста інтегровані в загальну систему виробничих і адміністративних зв'язків, оскільки відрізняються один від одного органами державної влади і майже повною автономією. Продуктивність у «відкритих» містах на дві третини вища за середній рівень показника по країні. На прибережні СЕЗ припадає майже весь обсяг вантажообігу портів країни, 23 % загального промислового виробництва і 40 % обсягу експорту.

Створення СЕЗ забезпечило країні два основних види економічної вигоди. «Прямі» вигоди: валютні надходження, притік іноземних інвестицій, підвищення рівня зайнятості, зростання державних доходів, зростання обсягів експорту. Серед «непрямих» вигод можна виділити наступні: підвищення кваліфікації персоналу, отримання іноземного досвіду, підґрунтя для розширення економічних реформ, передача технологій, демонстраційний ефект, диверсифікація експорту та підвищення ефективності торгівлі для вітчизняних фірм [1].

Таким чином, роль спеціальних економічних зон у реформуванні та політиці «відкриття» економіки є неосяжною. Особливі економічні зони стали важливим інструментом залучення іноземних інвестицій, зміцнення позицій КНР на світовому товарному ринку, активізації науково-технічної та інноваційної діяльності. Сучасна політика Китайської Народної Республіки спрямована на побудову гармонійного та інноваційного суспільства на основі сталого та інклюзивного економічного розвитку. Розбудова функціонуючих спеціальних економічних зон – від ідеї створення до повної реалізації – сприяє економічному розвитку держави, налагодженню нових партнерських взаємовигідних відносин з різними країнами світу за умов вдалого поєднання соціалістичної спрямованості економіки з ринковими механізмами.

Список використаних джерел

1. Вільні економічні зони – складова китайського економічного дива.
URL: <https://whiswh.com/uk/4980-vilni-ekonomichni-zony-skladova-kytajsogo-ekonomichnogo-dyva-04/>

2. Дроботюк О. В. Роль спеціальних економічних зон у політиці реформ та відкритості КНР. URL: <https://sinologist.com.ua/drobotyuk-o-v-rol-spetsialnyh-ekonomichnyh-zon-u-politytsi-reform-ta-vidkrytosti-knr>.
3. Спеціальні економічні зони як механізм залучення ПІІ Китаю. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/33_1_2020ua/17.pdf.

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ В ЄВРОСОЮЗ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ

Т. А. Мащенко, спеціальність Міжнародні економічні відносини, група МЕВ МБ 6-11;

Л. С. Франко, ст. викладач кафедри міжнародної економіки та міжнародних економічних відносин

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Наскільки сильно Україна прагне стати членом Європейського Союзу та до яких наслідків це може призвести? Питання досить риторичне, адже до складу Європейського Союзу входять більшість розвинутих країн Європи і бути серед них – це не тільки визнання і честь, а й реальні переваги. Перш за все ЄС надає всім своїм членам право користуватися усіма принципами та свободами, які дозволяють побудувати вільну й заможну державу.

Відносини між Україною та Європейським Союзом були започатковані в грудні 1991 року. У подальшому стратегічний курс України на європейську інтеграцію був підтверджений та розвинутий у Стратегії інтеграції України до ЄС, яку схвалено 11 червня 1998 року, та Програмі інтеграції України до ЄС, схваленій 14 вересня 2000 року. В ній була проголошена довготермінова стратегічна мета – європейська інтеграція України. Відповідно до статті 11 Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» однією з основоположних засад зовнішньої політики України є забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в ЄС [1].